

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐
เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่าย
การเบิกจ่าย และอัตราการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษา
ของบุตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

“สถานศึกษาของทางราชการ” หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัย

(๒) วิทยาลัยในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือสังกัดส่วนราชการอื่นที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(๓) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการอื่นหรือองค์การของ
รัฐบาลที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

“สถานศึกษาของเอกชน” หมายความว่า

(๑) วิทยาลัยเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน
ซึ่งจัดหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าแตกต่างหากจาก
ปริญญาตรี

(๒) โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ แต่
ไม่รวมถึงโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของ
โรงเรียนเอง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินประเภทต่างๆ
ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บ ตามอัตราที่ได้รับอนุมัติ
จากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ
องค์การของรัฐบาล

“เงินค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าเล่าเรียน หรือ
ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตาม
อัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือทบวง
มหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐

“บุตร” หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปี แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม บุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นและบุตรที่มีรายได้ของตนเอง และอยู่ในฐานะที่จะจ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาของตนเองได้

“รายได้” หมายความว่า เงินเดือน ค่าจ้าง หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนราชการ เจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การของรัฐบาล

มาตรา ๔ การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราจ่ายตามพระราชกฤษฎีกานี้

การเบิกและจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้แก่

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๖. ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ข้าราชการการเมือง และลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง

(๒) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

มาตรา ๖ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ ในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจากหลักสูตรปริญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราของแต่ละประเภทตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชน ในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

(๓) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชน ในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แต่ไม่สูงกว่าระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้น แยกต่างหากจากหลักสูตรปริญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียน ครั้งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งหนึ่งของอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือจากทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยทุจริต ให้หมดสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ตลอดไป

มาตรา ๘ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เริ่มจ่ายตั้งแต่ภาคสองของปีการศึกษา ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ
จ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ และ
อำนาจประโยชน์ แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำให้ได้รับสวัสดิการ
เกี่ยวกับการศึกษาของบุตรซึ่งเกินกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยให้บุตร
ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่จัดหลักสูตรระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า
แตกต่างหากจากปริญาตรีอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการช่วยเหลือเกี่ยวกับ
เงินบำรุงการศึกษาหรือเงินค่าเล่าเรียนด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกา^{นี้}ขึ้น